

твърде не го разбира; защото не сваря да размисли и разбере за едно и друго, ако и нѣкогашъ да чуе нѣщо полезно, то и скоро го забравя. А книжевникъ щомъ разбере нѣщо добро, кое може да му служи до нѣкогашъ за въ потрѣбѣ, тутакси го записва въ книгѣ си. Учете ся книже, добры дѣтца, защото вы отъ неѣхъ много разбрашете за себе си и за изгубенѣ-тѣхъ славѣ и юнаштво на наши-тѣ дѣдови; откришете ви тя, чрезъ чистѣ-тѣхъ мѣдрость, много за нашъ-тѣ нещастенъ народъ, само ако и четете съ вниманіе и разбирете прочетено-то; ако ли не, то пытайте учители тѣ си. Разсѣждайте съ книже-то, кога го читете тѣй, както съ челоуѣка кога говорите; тогава само вы отъ четмо-то намѣришете онѣзи ползѣ, коѣхъ чакате.

II. Калянджи.

ПѢСЪНЬ.

Училиъ Тодоръ дребно книже,
Дребно книже, ситно писмо.
Училиъ, училиъ та научилиъ. . . .

ГАТАНКИ.

- а) Бѣла ливада съ черны цвѣта — ?
- б) Въ цариградѣ грѣски дѣлѣтъ, а тука падѣтъ — ?

4. ДѢТСКИ РАЗМЫШЛЕНІЯ.

Азъ сѣмъ еще дѣте. Дѣтца-та отъ малки малко разбирѣтъ и за това ги учать. Тѣ трѣба да ся учать, защото отъ ученіе-то тѣ ставѣтъ умны.

Меня въ училище-то мя учать учители. Азъ трѣба въ